Бој у улици Косовској

Пише: Милутин Димитријевић
субота, 21 септембар 2013 23:26

Септембар није само месец хомосексуалаца него и месец ђака, мада се према нашим медијима то не би дало закључити. Тачно је да су ђаци у Србији све малобројнији како број ових првих расте, да им се поклања све мање пажње како се овим првима те исте пажње придаје, да са ђацима не можемо у Европу док са хомићима и-хај-хај, и тако даље. Међутим, не би било лепо да ових дана и ђацима не посветимо мало пажње. Барем док нам је омогућено да будемо родитељи, тј. док нам не забране да се изјашњавамо као очеви и мајке.

На прсте једне руке могу се набројати књижаре у двомилионском граду какав је Београд, у којима се могу купити школски уџбеници. Са сетом се присетимо нашег школовања када је таквих књижара било много. У ствари таман колико је требало. Књижарске и издавачке установе: Просвета, БИГЗ, НОЛИТ, Научна Књига, Техничка Књига, ЗУНС, Савремена и друге биле су солидно опремљене свим потребним уџбеницима и другим средствима за наставу, и врло добро распоређене по граду.

Како су та времена прошла, а потреба за уџбеницима и лектирама остала, никле су незваничне септембарске берзе половних уџбеника, где су ђаци продавали или мењали уџбенике из разреда који су завршили за оне који ће им требати у наредној школској години. И то није спецификум Београда и Србије, то се ради у читавој Европи, као нешто врло корисно и на крају крајева и симпатично.

Једна од највећих таквих берзи у Београду налази се у једној од централних градских улица – Косовској (име нема везе са тамошњим изборима). Ова улица је одабрана јер се у њој налази једна од 2 (две) књижаре у којима се могу купити уџбеници, па онда ако у књижарама неког уџбеника нема, деца га половног могу купити напољу, на улици. Све је то тако функционисало, док власт није решила да се обрачуна са криминалом и корупцијом.

Ко је ових дана прошао Косовском, могао је затећи другачији призор. Улица је празна, нема чак ни паркираних аутомобила јер су паркинг места блокирана. Ту је само десетак полицајаца који се ревносно обрачунавају са „уџбеничком мафијом“.

Тренутно су „мафијаши“ потиснути у околне улице где их родитељи чувају док из гепека татиног аута продају и „џорају“ уџбенике. Али очекује се одлучна акција полиције. Па нек се уџбеници продају негде друго. У центру Београда вала неће! И шлус!

У суботу је умало дошло до сукоба родитеља малих „мафијаша“ и полицајаца када су ови кренули да плене књиге. Упитан, шта ће им књиге, један од инспектора је рекао да ће их вероватно комисијски спалити!? Тј. комисијски, ће да извади ствар.

Е сад, паљење књига јесте европски изум, али из средњег века. Ми ваљда не стремимо безалтернативно Европи средњег века. А можда тако морамо, да надокнадимо „пет векова под Турцима“. Не знам.

Оно што знам, и што је заиста поражавајуће је сазнање, да ја и ви из свог џепа плаћамо „кљунове“ да гањају нашу децу док набављају уџбенике. По мојој процени то је између 100 и 200 евра дневно (десетак полицајаца, па гориво, па ПДВ...).

Да прежалимо тих 5-6 „хиљда еврића“ колико ће буџет коштати септембарска борба против ђачког криминала у Косовској улици. Али зар нам толико мањка здравог разума? Зар се тих 5-6 „сомића“ није могло искористити да полиција јури дилере с дрогом по

школским двориштима? Има ли новинара као што их је некада било, типа покојног Банета Вукашиновића, који ће да прошетају до Косовске са камером и микрофоном и обавесте јавност о овој необичној и срамотној полицијској акцији.

Инкриминисано место се налази на 30 метара од Дома Народне скупштине. Да ли ће неко од посланика изаћи на прозор, видети ову бруку и поставити посланичко питање министру полиције, финансија, образовања...

А можда ово можемо гледати и са ведрије стране; наиме, кад је држава спремна да се овако ефикасно са „сивом уџбеничком економијом“, какве тек муке чекају Дарка Шарића, Мишу Банану, грађевинску мафију и остале мутне ликове? Само да дођу на ред.